

Panium - Yirmi Sayısı

Daniel 11'in Olay Dizisi ve 2025 Uyarısı

Jeff Pippenger

2026-03-02

Onuncu ila on altıncı ayetleri yerine getiren tarihe dair öncülerin tatbiki, görünümü tesis eden Roma'nın MÖ 200 yılında, Panium Savaşı ile aynı yıl geldiğini tespit etmişti; ben ise 2025'te Roma'nın Trump ile Papa Leo'nun göreve başlamasıyla gelip görünümü tesis ettiğini öne sürüyorum. 2025, bir papanın ve bir başkanın aynı yıl içinde göreve başladığı yegâne zamanı temsil eder. 2025'te, görmek isteyen herkes için canavar ve onun heykeli yükseltildi. Öncülerin aksine, ayetleri başlangıçta yerine getiren tarihi değil, ayetlerin sıralamasını tatbik ediyorum. Tarihle mutabıkım; fakat ayetlerin çerçevesini tarihle tanımlamak yerine, tarihe çerçeve olarak ayetlerin içindeki bir sıralamayı esas alıyorum. Her iki yaklaşımın da isabetli olduğunu ileri sürüyorum.

Makkabilerin Devrimi

Makabiler hattını benzer bir tarzda tatbik ediyorum. Makabi İsyanı (MÖ 167), MÖ 200'deki Panium Savaşı'ndan hayli sonra ve MÖ 63'te Pompey'in Kudüs'ü ele geçirmesinden de hayli önceydi. MÖ 63'te Komutan Pompey'in Kudüs'ü zapt etmesiyle on altıncı ayette başlayan hat, İsa çarmıha gerildiğinde hüküm süren Sezar Tiberias'a kadar devam eder. Çarmıh ve Tiberias, on birinci bölümün yirmi ikinci ayetinde temsil edilmektedir.

Ve taşkın gibi olan kuvvetler onun önünden süpürülüp kırılacak; hatta antlaşmanın önderi de.
Daniel 11:22.

On altıncı ayette MÖ 63'te Komutan Pompeius'un Kudüs'ü fethetmesi ve yirmi ikinci ayette MS 31'de çarmıh, Pazar yasasının bir simgesiyle başlayıp Pazar yasasının bir simgesiyle sona eren bir peygamberlik çizgisini temsil eder. Yirmi üçüncü ayet, pasajda bir kesinti teşkil eder; böylece, on altıncı ayette başlayan peygamberlik çizgisinin sonu olarak yirmi ikinci ayeti işaretler. Bu çizginin yirmi ikinci ayette belirgin biçimde sona ermesiyle birlikte, yirmi ikinci ayetin de on altıncı ayette temsil edilenle aynı işaret taşıma simgelemesi gerçeği vardır; böylece, on altıncı ayetten yirmi ikine kadar olan ayetlerin müstakil bir peygamberlik çizgisini temsil ettiğine dair bir alfa ve omega tanıklığı sağlanır.

Buna, on beşinci ve on altıncı ayetlerin Seleukos Krallığı'ndan Roma gücüne geçişi işaret ettiğini de eklediğinizde, on beşinci ayette Seleukoslardan on altıncı ayette Romalılara geçişte süreklilikte bir kopuş ve on altıncıdan yirmi ikinci ayete uzanan hattın açıkça müstakil, tekil bir peygamberî hat olarak ayrıldığını görürsünüz. On altıncı ayet, Yahudiye'ye egemen olacak bir sonraki gücü tanıtır; böylece, yirmi üçüncü ayette olduğu gibi, peygamberî tarihte bir geçiş işaretler. Bu hat Pazar Yasası'nın bir simgesiyle başlar ve biter; ve hat, on birinci bölümün yirmi ikinci ayetinde sona erer.

Smith ve Üç Sezar

On altıncı ayetin, tıpkı yirmi ikinci ayet gibi, Pazar yasasını temsil etmesi, iki ayetin birbirine göre hizalanmasını zorunlu kılar. Uriah Smith, yirmi üçüncü ayet üzerine yorum yapar ve bunun, yirmi ikinci ayetteki çarmıhın hemen ardından gelen bir tarihi temsil etmekten ziyade, önceki ayetlerin tarihinde daha geride başlayan bir tarihi temsil ettiğini açıklar.

23. AYET. Onunla yapılan antlaşmadan sonra hilekârca davranacaktır; çünkü ortaya çıkacak ve az sayıda bir halkla güçlenecektir.

Burada sözü edilen ittifakın kendisiyle kurulduğu 'o', 14. ayetten beri peygamberliğin konusu olan aynı kudret olmalıdır; ve bunun Roma kudreti olduğu, daha önce belirtildiği gibi, bu peygamberliğin Roma İmparatorluğu üzerinde art arda hüküm süren üç şahısta yerine gelmesiyle tartışma götürmez biçimde ortaya konmuştur; yani Julius, Augustus ve Tiberius Sezar. Birincisi, kendi diyarının kalesine muzaffer olarak dönerken sendeledi ve düştü, ve bulunmadı. 19. ayet. İkincisi vergi salan biriydi; krallığın görkemi içinde hüküm sürdü ve ne öfkeyle ne de savaşta öldü, fakat kendi yatağında esenlikle öldü. 20. ayet. Üçüncüsü riyakardı ve en aşağılık karakterlerden biriydi. Krallığa barışçıl yoldan girdi, fakat hem hükümranlığı hem de hayatı şiddetle sona erdi. Ve onun saltanatında Antlaşma'nın Prensi, Nasıralı İsa, çarmıhta öldürüldü. 21 ve 22. ayetler. Mesih artık bir daha kırılıp ya da öldürülemez; dolayısıyla bu olayların gerçekleşmesini başka hiçbir yönetimde ve başka hiçbir zamanda bulamayız. Bazıları bu ayetleri Antiyokus'a uygulamaya kalkışır ve Yahudi başkâhinlerinden birini Antlaşma'nın Prensi sayarlar; hâlbuki onlara hiçbir zaman böyle denmez. Bu, Daniel 8'deki küçük boynuzun yerine gelişini Antiyokus'un hükümranlığında aramaya çalışan akıl yürütmeye aynı türdendir; ve aynı amaçla ileri sürülmektedir: yani, Advent öğretisinin Kutsal Kitap'ın öğretisi olduğunu ve Mesih'in şimdi kapıda bulunduğunu gösteren büyük delil zincirini kırmak. Fakat deliller çürütülemez; zincir kırılmaz.

“İmparatorluğun dünyevî olayları boyunca bizi yetmiş haftanın sonuna kadar götürdükten sonra, peygamber 23. ayette bizi, Romalıların MÖ 161 yılında Yahudi ittifakı aracılığıyla Tanrı'nın halkıyla doğrudan bağlantılı hâle geldikleri zamana geri götürür; bu noktadan itibaren de, olayların doğrudan bir çizgisi içinde, kilisenin nihai zaferine ve Tanrı'nın ebedî krallığının kurulmasına kadar ilerletiliriz. Yahudiler, Suriye kralları tarafından ağır bir şekilde ezildiklerinden, Romalıların yardımını istemek ve kendilerini onlarla 'bir dostluk ve ittifak antlaşmasına' bağlamak üzere Roma'ya bir elçilik heyeti gönderdiler.” 1 Mac.8; Prideaux, II, 234; Josephus's Antiquities, book 12, chap.10, sec.6. “Romalılar Yahudilerin talebine kulak verdiler ve onlara şu sözlerle kaleme alınmış bir ferman verdiler:—”

"Yahudi milletiyle yardım ve dostluk ittifakı hakkındaki senato kararı. Romalıları tâbi olanlardan hiç kimsenin Yahudi milletiyle savaş yapması câiz olmayacaktır; ve bunu yapanlara, ister onlara tahıl, gemi veya para göndermek suretiyle olsun, yardım edilmesi de câiz olmayacaktır; ve Yahudilere bir saldırı yapılacak olursa, Romalıları güçleri yettiğince onlara yardım edeceklerdir; keza, Romalıları bir saldırı yapılacak olursa, Yahudiler onlara yardım edeceklerdir. Ve Yahudiler bu yardım ittifakına bir şey eklemek veya ondan bir şey çıkarmak isterlerse, bu, Romalıların müşterek muvafakatiyle yapılacaktır. Ve bu suretle yapılacak her ilave mer'i ve muteber olacaktır." "Bu karar," der Josephus, 'John'un oğlu Eupolemus ile Eleazer'in oğlu Jason tarafından, Judas milletin başkâhini iken ve kardeşi

Simon ordunun başkumandanı iken yazılmıştır. Ve bu, Romalıların Yahudilerle yaptıkları ilk ittifaktı ve bu suretle yürütüldü."

Bu sırada Romalılar küçük bir kavimdi ve hilekârca, yahut kelimenin ifade ettiği üzere kurnazlıkla, faaliyette bulunmaya başladılar. Ve bu noktadan itibaren, daha sonra eriştikleri kudretin zirvesine, istikrarlı ve süratli bir yükselişle ulaştılar. Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 270, 271.

Yirmi ikinci ayetteki çarmıh, hattı, hattın başında da yer alan bir sembolle sona erdirmekle kalmaz; bir sonraki ayet, çarmıhtan önceki tarihe geri dönerek, yaklaşık Panium'dan otuz yıl sonrasına ve Roma'nın Kudüs'ü fethetmesinden yaklaşık yüz yıl öncesine gider. Smith'in burada MÖ 161 olarak belirlediği Yahudilerin ittifakıyla ilgili işaret taşı, diğer öncüler tarafından MÖ 158 olarak tespit edilmektedir. Burada odaklandığım nokta tarihin kendisi değil; on altı ile yirmi iki arasındaki ayetlerin, Pazar günü yasasının bu hattın hem alfa hem de omegası olduğu bir peygamberî tarih hattını temsil etmesidir. On altıncı ayetten yirmi ikinci ayete kadar olan hat ortaya konulduğunda, yirmi üçüncü ayet, bu hattın içindeki tarihi tekrar eder ve onu genişletir. Yirmi üçüncü ayetin temsil ettiği peygamberî tarih hattı Makabilerin tarihidir ve Makabilerin tarihi, Amerika Birleşik Devletleri'nin tarihiyle mükemmel bir paralellik gösterir.

İki Hanedan

Makabiler, Antiochus Epiphanes'in saltanatı sırasında başlayan Seleukos Krallığı'na karşı bir isyanı temsil eder. İsyân, kuzeydeki Seleukos Krallığı'na karşıydı ve nihayetinde MS 70'te Yerusâlim'in yıkımıyla sonuçlanacak dönemde ortaya çıkan iki Yahudiye hanedanından birinin doğuşuna yol açan bir zaferle neticelendi. İlk hanedan Haşmon Hanedanı, ikincisi ise Herodes Hanedanıydı. Herodes Hanedanı, kuzeydeki Seleukos Krallığı'ndan kurtuluştan sonra ikinci Yahudiye yönetimi idi. Roma düzeniyle doğrudan bağlantılıydı; buna karşılık, önceki Haşmon Hanedanı özünde Yahudiydi. Haşmon Hanedanı MÖ 141'de başladı; MÖ 37'de başlayan Herodes Hanedanı ise MS 70'e kadar sürdü.

Hanedanlar, kadim ve kelimenin tam anlamıyla görkemli diyar olan Yahuda'nın yönetimini temsil eder. Makabi ayaklanması MÖ 167'den 160'a kadar sürdü. MÖ 164'te Makabiler Antiokhos Epifanes'i Yerusâlim'den çıkardılar ve Antiokhos tapınağı kirlettikten sonra tapınağı arındırıp yeniden adadılar; fakat kuzeydeki Seleukos iktidarı ancak MÖ 141'de bütünüyle mağlup edildi ve Haşmonî hanedanı o zaman başladı.

Herodes hanedanı bu çizgi için kilit bir unsurdur; çünkü İsa'nın doğumu sırasında bebeklerin öldürülmesini emreden Büyük Herodes'ti ve İsa'nın ölümü sırasında yönetimde olan da onun oğluydu. Büyük Herodes babaydı ve Yahudiye üzerinde kraldı; fakat oğlu yalnızca bir tetrarktı; yani krallığın dörtte biri üzerinde hüküm süren bir yönetici, bir kraldan ziyade bir vali gibiydi. Bu yüzden, Mesih'i çarmıha germek için Pilatus'la temas kurmak zorunda kaldı; çünkü böyle bir yetkiye sahip değildi. İsa'nın doğumu, O'nun peygamberlik çizgisinde peygamberlikteki "zamanın sonu" idi ve O'nun ölümü Pazar yasasını temsil eder. İlk Herodes 1989'u temsil eder ve son Herodes Pazar yasasıdır. Baba Herodes'ten oğul Herodes'e uzanan hat, Mesih'in peygamberlik çizgisidir.

Makabilerin silsilesi, Yunan âdetlerini, kültürünü ve Yunan dinini Yahudilere dayatan kuzeydeki bir krala karşı muzaffer bir isyanla başlar. Haşmonoğulları hanedanının başlangıcı 1798'i temsil ediyordu. Niçin böyle, diye sorabilirsiniz? Eğer bir hanedan peygamberî bir "sonun zamanı"nda başlıyorsa—Mesih'in doğumunda Hirodes hanedanında olduğu gibi—o hâlde diğer hanedanın da peygamberî bir zorunluluk olarak aynı başlangıcı olmalıdır. Mesih'in doğumunu "sonun zamanı" olarak değerlendirdiğimizde, iki hanedanın her ikisi de bir "sonun zamanı" ile başlar; fakat akılsızlar, "sonun zamanı" ile ilişkilendirilen mührü çözülmüş ışığı asla görmezler.

Çağımızda da, Mesih'in günlerinde olduğu gibi, Kutsal Yazılar'ın yanlış okunması ya da yanlış yorumlanması söz konusu olabilir. Yahudiler Kutsal Yazılar'ı içten, dua eden yüreklerle incelemiş olsalardı, araştırmaları, yalnızca zamanın değil, Mesih'in görünüşünün de doğru bilgisiyle ödüllendirilecekti. Mesih'in görkemli ikinci gelişini O'nun ilk gelişine atfetmezlerdi. Daniël'in tanıklığına sahiptiler; Yeşaya'nın ve diğer peygamberlerin tanıklığına sahiptiler; Musa'nın öğretilerine sahiptiler; ve Mesih bizzat aralarında idi; yine de O'nun gelişine ilişkin kanıt için Kutsal Yazılar'ı araştırıyorlardı. Ve Mesih'e, yapacakları önceden peygamberlik edilmiş olan şeylerin tam da kendisini yapıyorlardı. Öyle körleşmişlerdi ki, ne yaptıklarını bilmiyorlardı.

Ve bugün, 1897 yılında, birçoğu aynı şeyleri yapmaktadır; çünkü birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajlarında kapsanan sınavcı mesajlarda tecrübe edinmemişlerdir. Bu mesajların hâlâ gelecekte olduğuna dair kanıt bulmak için Kutsal Yazılar'ı araştıranlar vardır. Mesajların doğruluğunu derleyip toplarlar, fakat onlara peygamberlik tarihinde uygun yerlerini veremezler. Bu nedenle böylesi kimseler, mesajların yerini belirleme konusunda halkı yanıltma tehlikesi içindedir. Zamanın sonunu, yahut mesajların ne zaman yerleştirilmesi gerektiğini görüp anlayamazlar. Tanrı'nın günü sinsi adımlarla gelmektedir; fakat sözde bilge ve büyük kimseler 'Yüksek Öğrenim'den gevezelik etmektedir. Mesih'in gelişinin ya da dünyanın sonunun işaretlerini bilmezler." Paulson Koleksiyonu, 423, 424.

Mesih'in doğuşunu "zamanın sonu" olarak tanımlamak ve böylece Makabiler çizgisini son günlerin şimdiki hakikat bağlamına taşımada anahtar kılmak, Mesih'i metnin bizzat merkezine yerleştirmektir; bu ise tatbikin geçerli olduğuna dair bir delildir.

Makabiler hattı, ruhsal görkemli ülkeyi tasvir eder ve bu tasvir, görkemli ülkenin sakinlerinin Kuzeyin Kralı'nın siyasal ve dinsel tahakkümünden kurtuldukları bir dönemde başlar. Haşmonay Hanedanı'na yol açan Makabi isyanı 1776'yı temsil eder; Makabiler tarafından gerçekleştirilen ve Kuzeyin Kralı'na karşı yönelmiş bu ayaklanma Devrim Savaşı'nı temsil etmiştir. 1776'dan 1798'e uzanan yirmi iki yıl, 1798'de sonun zamanında Haşmonay Hanedanı'na yol açan Makabi isyanını temsil eder; bu hanedan ise 1989'da sonun zamanında Hirodes Hanedanı başlayıncaya dek sürdü. Hirodes Hanedanı, MS 70'te Yeruşalim'in yıkılışına kadar sürdü.

Bu tarihsel hatta fark edilmesi gereken husus iki yönlüdür: Modern görkemli diyara tipolojik bir örnek teşkil eden kadim görkemli diyarın bir tasviridir; ayrıca, Roma'nın ilk kez görkemli diyarı fethettiği on altıncı ayetle başlayan bir tarihsel hat içinde başlar ve böylece hattın asli temasını tanımlar. On altıncı ayetten yirmi ikinci ayete uzanan hat, görkemli diyarı temsil eder; bağlamı ise yakında gelecek Pazar yasasıdır. Bu hat ayrıca her iki hanedan yönetimini de etkileyen iki ibadetçi

sınıfını temsil eder. Sadukîler sayıca daha azdı, fakat her iki hanedan döneminde de Yahudi dinî ve siyasî sistemlerini genel olarak kontrol ediyorlardı. Dinî sistem bir kâhinlik tarafından idare ediliyordu ve bu kâhinlik de hem Sadukîlerin hem Ferîsîlerin etkisi altındaydı. Haşmonay ve Herodes yönetimlerinin her ikisi de hem Ferîsîlerin hem Sadukîlerin etkisi altındaydı; ve bu iki hanedan, 1798'den Pazar yasasına kadar olan dönemdeki Amerika Birleşik Devletleri hükümetini temsil eder.

Ferîsîler ve Sadukîler, kölelik meselesindeki tutumlarıyla ayırt edilen siyasal eğilimlerin iki partisini temsil ederler. Demokratlar kölelik yanlısı, Cumhuriyetçiler ise kölelik karşıtıdır; ve birlikte Amerika Birleşik Devletleri'nin anayasal hükümetinin siyasal aygıtıyla etkileşim içindedirler. Söz konusu hükümet, Vahiy on üçteki yerden çıkan canavardır; yerden çıkan canavarın dış tarihi cumhuriyetçi boynuzuyla temsil edilir. İç tarih ise Protestan boynuzuyla temsil edilir. Boynuzlar canavar üzerinde ayrıdır; zira canavar, devlet boynuzunu kilise boynuzundan ayıran Anayasa'dır; ancak tarih boyunca birlikte hareket ederler. Cumhuriyetçi boynuz, ya kölelikten yana ya da köleliğe karşı iki tesire sahiptir. Protestan boynuz ise, ya yedinci gün Sebti'nden yana ya da güneşin birinci gününden yana iki tesire sahiptir.

Panium Muharebesi'nden yaklaşık otuz yıl sonra, Makabiler, Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak Amerika Birleşik Devletleri'nin tarihini işaretler. Ardından yaklaşık bir yüzyıl sonra, çarmıhı tipleyen Kudüs'ün fethiyle on altıncı ayet yerine gelir. Roma, dünyayı hâkimiyeti altına alırken boyun eğdirdiği üç engelden ikincisi Yahudiye'dir. General Pompey MÖ 65'te Suriye'yi, ardından MÖ 63'te Yahuda'yı fethetti. Augustus Sezar MÖ 31'de Aktium Savaşı'nda üçüncü engeli alt edecekti. Bu tarih, on altıncıdan yirmi ikinciye kadar olan ayetler hattında temsil edilir.

Çarmıh zamanına gelindiğinde, Makabiler tarihi neredeyse iki yüz yıldır sürmekteydi. Uriah Smith, yirmi üçüncü ayette Yahudilerle yapılan ittifakla temsil edilen tarihin, yirmi ikinci ayetteki çarmıh tarihinden neredeyse iki yüz yıl önce gerçekleşen bir tarihî başlangıç noktasına yerleştirilmesi gerektiğini tespit eder. Yirmi ikinci ayetteki çarmıh tarihi, on altıncı ayetle örtüştürülmelidir; zira on altıncı ayet de Pazar Yasasıdır. Bu, Yahuda'nın görkemli diyarının tarihi olan Makabiler hattının, on altıncı ayetteki Pazar Yasası'ndan çok daha önce başladığı anlamına gelir.

Millerci hareketin tarihinin, yüz kırk dört binin tarihine bir örnek teşkil ettiğini anladığımızda, Millerciler için 1798'deki zamanın sonunu, yüz kırk dört bin için 1989'daki zamanın sonuyla denkleştirebiliriz. Bunu yaptığımızda, birinci ve ikinci meleklerin tarihini üçüncü meleğin tarihiyle örtüştürmüş oluruz. 1798 ve 1989, Daniel on birinci bölümün kırkıncı ayetinin tarihinin alfa ve omega işaret noktalarıdır.

Kırkıncı ayet “zamanın sonu”nda başlar; bunun kolaylıkla 1798 olduğu gösterilebilir. Doğru biçimde anlaşıldığında, 1989'da Sovyetler Birliği'nin çöküşü de kırkıncı ayeti yerine getirdi ve bu gerçekleşme de “zamanın sonu”ydu. Bir ayette iki “zamanın sonu”; üstelik Makkabi çizgisinin yer aldığı aynı bölümde. Haşmonay Hanedanı'na yol açan Makkabi isyanı, 1776'dan 1798'e dek süren yirmi iki yılı temsil eder. 1798'de Haşmonay Hanedanı başladı ve 1989'da Herod Hanedanı

başladı.

Daniel on birinci bölümün onuncu ayeti 1989’u işaret eder ve on altıncı ayeti Pazar Yasasıdır. Bu ayetler içindeki tarih çizgisi üç savaşı, Güney kralının yıkılışını ve Roma’nın peygamberlik tarihine girişini temsil eder. Ayrıca, Vahiy on üçüncü bölümdeki yerden çıkan canavarın “kuzu gibi iki boynuzu vardı” ve “ejderha gibi konuştuğu” zaman meydana gelen değişimi tipleyen iki hanedanlık çizgisini de içerir. Sıralı olarak ilk Yahudi hanedanı kuzudur ve ikinci Roma hanedanı ejderhadır. İlk hanedan Yahudiydi, ikincisi Romalıydı. Yahudi olsun Romalı olsun, yerden çıkan canavarın iki boynuzu vardı.

Yahudi hanedanı Protestan boynuzu, Roma hanedanı ise Cumhuriyetçi boynuzu temsil eder. Her iki boynuz da ayrıca peygamberî bakımdan ikili bir bölünmeye sahiptir. Sadukiler ve Ferisiler, kölelik yanlısı Demokratlar ile kölelik karşıtı Cumhuriyetçiler arasındaki karşıtlığın çerçevesini teşkil eder; aynı zamanda akıllı bakirelere karşıt olarak akılsız bakirelerin ikili bir bölünmesini de temsil ederler. Ferisiler, akılsız bakireler olarak, ilk hayal kırıklığında tasfiye edilir ve Sadukiler ikinci tapınak temizliğinde tasfiye edilir. Ferisiler, Sardis kilisesi gibi, yaşam adına sahip olduklarını ileri sürüyorlardı, fakat ölüydüler; bu yüzden önce onlar tasfiye edilir; Tanrı’nın gücünü inkâr eden, Gece Yarısı Çılgılığı’nın gücünü ve mesajını reddeden ise Sadukilerdir. Sadukiler, es geçilmekte olan antlaşma halkıdır; Sadukiler, hoş duygularla tatmin olanlardır.

İlk meleğin mesajının duyurduğu üzere Mesih’in gelişi, damadın gelişiyile temsil edildiği şeklinde anlaşılmıştı. Yakında gelişinin ilanı altında ortaya çıkan yaygın reform hareketi, bakirelerin yola çıkmasına karşılık geliyordu. Bu benzetmede, Matta 24’teki benzetmede olduğu gibi, iki sınıf tasvir edilmektedir. Hepsi kandillerini, yani Kutsal Kitap’ı, almış ve onun ışığında Damat’ı karşılamaya çıkmıştı. Ne var ki “akılsız olanlar kandillerini aldılar, ama yanlarına yağ almadılar”; “akıllı olanlar ise kandilleriyle birlikte kaplarına yağ aldılar.” Bu sonuncu sınıf, Tanrı’nın lütfunu, Kutsal Ruh’un yeniden doğuran ve aydınlatan kudretini almıştı; bu kudret O’nun sözünü ayaklara kandil, yola ışık kılar. Tanrı korkusuyla gerçeği öğrenmek üzere Kutsal Yazılar’ı incelemiş ve yüreğin ve yaşamın saflığı için içtenlikle gayret etmişlerdi. Bunların kişisel bir deneyimleri, Tanrı’ya ve O’nun sözüne bir imanı vardı; bu iman, hayal kırıklığı ve gecikmeyle sarsılmazdı. Diğerleri ise “kandillerini aldılar, ama yanlarına yağ almadılar.” Onlar ani bir dürtüyle hareket etmişlerdi. Ciddi mesaj korkularını uyandırmıştı; fakat gerçeği derinlemesine anlamaksızın ya da yürekte lütfun hakiki bir işi olmaksızın, kardeşlerinin imanına dayanmışlar, iyi duyguların titrete ışığıyla yetinmişlerdi. Bunlar, derhal bir ödül beklentisiyle dolu olarak Rab’bi karşılamaya çıkmışlardı; ancak gecikmeye ve hayal kırıklığına hazırlıklı değillerdi. Sınamalar geldiğinde imanları tükendi ve ışıkları sönükleşti. Büyük Mücadele, 393.

İster siyasî ister dinî olsun, her iki sınıf da gece yarısındaki krizde hikmet sahiplerine karşı birleşir. Bu söylenmişken, makaleye, on dördüncü ayeti ayetlerin akışı içindeki yerleşimine dayanarak uyguladığımı ve bunun da ayetlerin temsil ettiği tarihî silsileyle çeliştiğini ortaya koyarak başladık. Aynı mantığı, yirmi üçüncü ayetin yerleşimiyle uyumlu olarak kullanıyorum. Bir işaret taşının konumlandırılması, tarihî tahakkukuyla mutabık olmalıdır. Makabiler döneminde Yahudilerin Roma ile yaptıkları ittifak, ayetin nereye uygulanacağını tayin etti. Görümü tesis eden on dördüncü

ayetteki "yağmacılar" bunu MÖ 200 yılında, yani Panium Savaşı'nın tam da gerçekleştiği yılda yaptılar; fakat savaş ile "yağmacılar" iki ayrı semboldür.

“Haydutlar” anlatının bir parçası hâline gelir; Panium Muharebesi'nin tarihiyle doğrudan bir bağlantı kurmak için değil, Antiochus tarafından yenilmek üzere olan zayıflamış beş yaşındaki Mısır hükümdarıyla kurdukları ilişkiyi tespit etmek için. Roma İmparatorluğu'na Mısır buğdayının ithalatının kesintiye uğramasını istemiyorlardı. Roma'nın kırılğan beş yaşındaki Mısır kralıyla olan peygamberî ilişkisi ayetin konusudur. Bu aracılık, Putin'in 1989'dan önce olduğu gibi Ukrayna Kilisesi'ni Rus Kilisesi'ne tabi kılma girişimini takip eden yıkıcı etkilerin ardından gelen sonuçları tespit etmektedir. Bu girişim onun güney krallığının tedricî çöküşünü başlatır ve Putin, Ptolemy gibi ölür ya da Uzziah ve Napoleon'da olduğu gibi bir şekilde sürgüne gönderilirse, peygamberî olarak ortadan kaldırılır ve krallığı bundan sonra daha az yetkin bir dizi lider tarafından idare edilir. Daha sonra, beş yaşındaki kralın zamanında, Roma Papalığı kendi çıkarlarını, yani Ukrayna Kilisesi'ni korumak için araya girer.

Papalık, Rus Ortodoksluğu ile Ukrayna Ortodoksluğu arasında taraf seçmiyor; Yeşaya 4'te tasvir edildiği üzere, bütün dinî teşekkülleri kendi otoritesi altına almak için bütün taraflarla siyaset gütüyor.

Ve o gün, yedi kadın bir tek adama tutunup şöyle diyecek: Kendi ekmeğimizi yiyecek, kendi giysilerimizi giyeceğiz; yalnız, adınla anılalım ki ayıbımız kaldırılsın. O gün RAB'bin filizi güzel ve görkemli olacak; yerin meyvesi de İsrail'in kaçıp kurtulanları için seçkin ve güzel olacaktır. Ve olacak ki, Siyon'da kalanla Yeruşalim'de artakalan, yani Yeruşalim'de yaşayanlar arasında adı yazılı olan herkes, kutsal diye anılacaktır. Yeşaya 4:1-3.

Papalık, yedi kadınla temsil edilen, yani bütün kiliseleri kapsayan, tüm dinî toplulukların kontrolünü ele alır. Bu yedi kilise kendilerine “katolik” denilmesini ister; “katolik” evrensel demektir ve kendi elbiselerini giymek niyetinde olduklarından açıkça Tanrı'nın halkı değildirler. Kendi beşerî elbiselerini giymek isteyen bütün dinî toplulukların birleşmesi, Yeruşalim'dekilere “kutsal” denileceği zamanda vuku bulur; bu da Rab'bin Dalı'nın Laodikyalı bir halktan Filadelfyalı bir halka dönüştüğü zamandır; işte Papalık tam bu zamanda bütün dinî toplulukların başı olur ve aynı zamanda siyasî kurumların da başı yapılır.

1989'da Ukrayna kilisesi, kuzeyin kralının Sovyetler Birliği'ni silip süpürmesinin bir sembolüydü; Putin ise eski teslimiyet ilişkisini yeniden tesis etmeye çalışacak, alnında cüzzama yakalanacak ve taleplerini reddeden dine karşı bir zulüm başlatacaktır. Bu zulüm, Ptolemaios'un bizzat kendi ülkesinde, İskenderiye şehrinde vuku bulmuştu; bu nedenle, Roma'nın etkisi altındaki Rusya içindeki kiliseler, Putin'in hedefi ve onun sonunu teşkil edecektir. Trump, Panium Savaşı'na hazırlanırken, Mısır'ın zayıflamış çocuk kralının koruyucusuyla olan aleni ilişkisi 2025'te tespit edilir. MÖ 200'de Mısır'ın çocuk kralını koruyan Roma gücü, o zaman çocuk kralı korumayacaktır; Roma, çocuk kralın son bulmasına yardım edecektir. MÖ 200'de Mısır'ın koruyucusu olarak Roma, Panium Savaşı'nda Mısır'ın yıkıcısı olarak Roma'yı temsil eder.

Millerciler

Milleritler üç Roma gücü görmediler, yalnızca iki tane gördüler; yine de sahip oldukları hakikat hakikatti. Antiochus'un bir sembol olarak peygamberî mantığı, on dördüncü ayeti, on beşinci ayetten önce gelen bir tarihsel bağlama uygulamamıza imkân verir; bu ayetleri ilk kez tahakkuk ettiren tarih hem on dördüncü hem de on beşinci ayeti MÖ 200 yılına yerleştirmiş olsa bile. Ben, on altıncı ayetin yakında gelecek Pazar Yasası olduğunu, on dördüncü ayetin 2025 olduğunu ve on beşinci ayetin ise henüz gelecekteki Panium Savaşı olduğunu iddia ediyorum. Antiochus, üç savaşın tek bir peygamberî hat olduğunu kanıtlar; zira her üç savaşta da o bulunmaktadır. Ayrıca, ayetlerin, hat üzerine hat metodolojisiyle doğru biçimde bölündüğünde ahir zamana uygulanmasına ilişkin ileri sürdüğüm iddiayı da kanıtlar.

Antiyokhos üç savaşın da tümünde yer aldı ve son günlerde 1989'da (Reagan ve ABD), 2014'te (Zelenski ve Ukrayna) papalığın vekil gücünü temsil eder; Panion Savaşı'nda ise, İsa her zaman sonu başlangıçla birlikte temsil ettiğinden, 1989'dakiyle aynı vekil güç söz konusudur. Ronald Reagan ölmüş ve gömülmüştür; bu nedenle Antiyokhos'un tarihsel tanıklığı Millerci anlayışa uygundur, fakat satır üzerine satır uygulamasını yöneten kurallara tabidir. Ayetlerdeki son papalık vekil gücü Trump'tır; her ne kadar tarihsel olarak Antiyokhos üç savaşın tümünde yer almış olsa da. On üçüncü ayetin yerine gelmesi için Trump'ın ikinci seçimi kaybetmesi gerekiyordu; çünkü on üçüncü ayette o "geri döner", her zamankinden daha güçlü olarak, kâhinler meshedilirken kanla meshedilmesi gereken ve sağ başparmak ile sağ ayak başparmağıyla birlikte anılan kulaktan geçen bir kurşunu bile kaldıracak denli güçlüdür.

Reagan, Trump'ın tipiydi; zira 1989'da vuku bulan zamanın sonundan itibaren gelen son sekiz başkandan ilktir. Lincoln, Trump'ın tipiydi; zira o ilk Cumhuriyetçi başkandı. Lincoln, Roma ile ittifak hâlindeki kölelik yanlısı Demokratlar tarafından suikasta uğratıldı ve hem Ronald Reagan hem de onun papacı muadili II. Jean Paul suikast girişimlerinden sağ kurtuldular. Trump, 2020'de, Vahiy on birinci bölüm, yedinci ayetin yerine gelmesini teşkil eden çalınmış seçimle siyaseten suikasta uğradı ve ardından 2024'te, on birinci ayetin yerine gelmesiyle diriltildi.

Ve tanıklıklarını tamamladıklarında, uçurumdan çıkan canavar onlara karşı savaşacak, onları yenecek ve öldürecektir. ... Ve üç buçuk gün sonra Tanrı'dan gelen yaşam Ruhu onların içine girdi ve ayağa kalktılar; onları görenlerin üzerine büyük bir korku düştü. Vahiy 11:7, 11.

Trump'un dirilişi, onun on üçüncü ayetteki "geri dönüş"ü idi; ayrıca Roma'nın bir niteliğine de bir paralellik teşkil etti; zira Roma "yedisinden olan sekizincidir" ve Trump, Roma'nın bir suretidir.

Ve bir zamanlar var olup şimdi olmayan canavar, kendisi sekizincidir; yedidedir ve yıkıma gider. Vahiy 17:11.

Trump'ın ikinci dönemi onu Reagan'dan bu yana sekizinci başkan kılar; ayrıca, kendisi daha önce altıncı da olduğundan, Trump Papalıkla uyumlu olarak "sekizinci, yani yediden biridir". Sekiz, dirilişin sembolüdür; bu da, Papalığın bir sureti olarak onun "geri dönmek" için iyileşmiş bir öldürücü yaraya sahip olması gerektiğini vurgular.

Ve onun başlarından birinin sanki ölümcül bir yara almış olduğunu gördüm; ölümcül yarası iyileşmişti; ve bütün dünya canavarın peşinden hayretle gitti. Vahiy 13:3.

Öldürücü yarası iyileştiğinde dünya "canavarın ardınca hayretle gider" ve Trump 2024'te yediden olan sekizinci olarak diriltildiğinde, "geri döndü" ve bütün dünya onun ardınca hayretle gitti.

Ve üç buçuk gün sonra Allah'tan gelen yaşam ruhu onların içine girdi; ayakları üzerine dikildiler; ve onları görenlerin üzerine büyük bir korku düştü. Ve gökten kendilerine şöyle diyen büyük bir ses işittiler: Buraya çıkın. Ve bir bulut içinde göğe yükseldiler; ve düşmanları onları gördü. Vahiy 11:11, 12.

Trump, 2024 seçiminde "geri döndü" ve ardından 2025'te hem kendisi hem de Papa Leo törenle göreve başladılar. İsa, görmek isteyen herkese doğrudan ve hakkaniyetli bir uyarıda bulundu.

Öyleyse, peygamber Daniel'in sözünü ettiği ıssız bırakan iğrençliğin kutsal yerde durduğunu gördüğünüzde (okuyan anlasın.) Matta 24:15.

Markos bunu belki biraz daha açık ifade ediyor.

Ne var ki, Peygamber Daniel'in sözünü ettiği viranlık iğrençliğinin bulunmaması gereken yerde durduğunu gördüğünüzde (okuyan anlasın), o zaman Yahudiye'de olanlar dağlara kaçsın. Markos 13:14.

İssız bırakan iğrençlik, Roma'dır; ve bu, onun üç evresinin her birinde geçerlidir. Putperest Roma, Papalık Roma'sı ve modern Roma'nın her biri Tanrı'nın halkı için bir uyarı alametidir. Bu uyarı, Roma "kutsal yerde" ya da "olmaması gereken yerde" bulunduğu fark edilmelidir. Görkemli diyor, Kutsal Yazılar'da kutsal diyardır; Amerika Birleşik Devletleri ise ruhsal görkemli diyardır.

Ve Rab, kutsal diyarda kendi payı olarak Yahuda'yı miras alacak ve yine Yeruşalim'i seçecek. Rab'bin önünde sükût et, ey bütün beşer; çünkü O, kutsal meskeninden kalkmıştır. Zekeriya 2:12, 13.

Kutsal yerde Roma'nın durduğunu gördüğünüzde, Rab Yeruşalim'i kendi antlaşma halkı olarak son kez seçmektedir. Sekiz başkanın ilki olan Reagan, Kutsal Kitap peygamberliklerinde sözü edilen Deccal ile gizli bir ittifak akdettiğinde, bu, 1989'daki sonun zamanından bu yana sekizinci ve son başkan tarafından Roma ile yapılan açık bir ittifakı temsil ediyordu. Omega sembolleri çoğu zaman alfa sembolünün niteliklerini tersine çevirir.

2025'te Papa Leo ile Trump'ın göreve başlama törenleri, Vahiy on üçüncü bölümdeki denizden çıkan canavar ile yerden çıkan canavar arasında açık bir ilişkiyi tanımlamaktadır. Reagan ile II. Yuhanna Pavlus'un gizli ittifakıyla örneklenen, Trump ile Leo arasındaki açık ittifaka doğru bu tersine dönüş, bize şunu bildirir ki, MÖ 200 yılında on dördüncü ayeti yerine getiren Mısırlı çocuk-kralın desteklenmesi, son günlerde bir destek yokluğunu temsil etmektedir.

2025, dışsal temel görümü yahut peygamberliği tesis eder; çünkü Roma'yı, Daniel'in "ıssız bırakan iğrençlik" sembolizmiyle özdeşleştirdiği Roma uyarısı olarak ortaya koyar. "İssız bırakan iğrençliğin" uyarısı, "ıssızlık" ile temsil edilen yıkımdan önce vuku bulur. Cestius komutası altındaki Kudüs kuşatmasında bu uyarı, Roma otoritesine ait sancakların mabedin kutsal avluları içine dikilmesiyle temsil edildi. Görüp anlayan, itaat eden ve şehirden çıkanlar, kuşatma yeniden başlatıldığında korundu. Roma'nın uyarı işaretini görmüşlerdi. Taviz vermiş Bergama kilisesinden,

ardından da Tiyatira kilisesinden ayrılan Hristiyanlar, günah insanının Tanrı'nın Tapınağı'nda oturduğunu gördüklerinde çöle kaçtılar. Bu şahitler, Daniel'in son günlerde sözünü ettiği "ıssız bırakan iğrençlik" uyarısına işaret eder.

1888'in Kestius'un kuşatmasına tekabül ettiğini ve Pazar yasası krizinin sonucunun Titus'un kuşatması olduğunu defalarca ortaya koyduk. 1880'lerdeki Blair Pazar yasası tasarıları ile aynı dönemde bazı güney eyaletlerinde yürürlüğe konan Pazar yasaları, Kestius'un uyarısını teşkil ediyor ve Kızkardeş White'ın kırsal yaşam konusundaki öğütlerinde de bir ayırım çizgisini işaretliyordu. 1880'lerden önce onun öğüdü, gelecekte kıra taşınmamız gerekeceği yönündeydi; ancak 1880'lerden sonra kırsal yaşam, hâlihazırda yerine getirilmiş olması gereken bir husus olarak ele alındı. 1880'lerde tartışılan ve papalık gücünün otorite alametini teşvik eden Blair Tasarılarının bu uyarı işareti, 11 Eylül'deki Vatansızlık Yasası'nı tipolojik olarak önceden örnekledi; zira Vahiy on sekizinci bölümün meleği her iki tarihsel bağlamda da görüldü.

11 Eylül, Cestius'un otoritesini olmaması gereken kutsal yere yerleştirmesine dair uyarıydı; zira 11 Eylül'de Roma hukuku İngiliz hukukunun yerini aldı. 2021'deki Pelosi Duruşmalarında usulüne uygun yargılama güvencesi maddesi reddedildi ve bu, Amerika Birleşik Devletleri'nde yakında çıkacak Pazar Yasası ile sona erecek olan Titus'un kuşatmasına doğru atılmış bir başka adımı temsil eder. Kuşatma bir zaman dilimidir. 1888, iç Protestan boynuzunun isyanına işaret eder; 11 Eylül ise dış Cumhuriyetçi boynuzun isyanına işaret eder. Son başkanın da göreve başladığı aynı yıl, papanın Görkemli Ülke'den göreve başlatılması, Panium Savaşı'ndan hemen önce, olmaması gereken yerde duran ıssız bırakan iğrençliğin son uyarısını temsil eder. Panium Savaşı doğrudan Pazar Yasası'na ve Putperest Roma için üçüncü ve son engeli temsil eden Aktium Savaşı'na götürür; ardından da Putperest Roma, Daniel 11:24'ün gerçekleşmesi olarak 360 yıl boyunca mutlak surette hüküm sürdü. Pazar Yasası'nda altıncı ve yedinci krallıkların her ikisi de Roma tarafından fethedilir ve modern Roma bundan sonra bir sembolik saat, yahut kırk iki sembolik ay boyunca hüküm sürer.

On altıncı ayette, putperest Roma'nın ilk engeli olan Suriye'yi henüz fethetmiş bulunan Pompeius, ardından Kudüs'ü fetheder. Pompeius, Roma'nın ilk iki engelini bertaraf eder; üçüncüsünü ise Augustus Sezar Aktium'da fetheder. Modern Roma, kırkıncı ayetin gerçekleşmesi olarak ve onuncu ayette tipik olarak gösterildiği üzere, önce 1989'da Güneyin Kralı'nı mağlup eder. Sonra Pazar yasasında modern Roma, ikinci ve üçüncü engelleri olarak Amerika Birleşik Devletleri'ni ve ardından Birleşmiş Milletler'i fetheder; ve Birleşmiş Milletler derhal krallıklarını papalık otoritesine vermeyi kabul eder. Putperest Roma, Pompeius ile önce iki, sonra bir fethetti; Papalık Roması ise birini 1989'da, ardından müteakip ikisini on altıncı ayette fethetti; ve orası, Pompeius'un ikinci fethedişiyle işaretlendiği yerdir.

İster putperest Roma için Aktium'da vuku bulan üçüncü engel olsun, ister 538'de Gotların Roma şehrinden sürülmesiyle temsil edilen üçüncü engel olsun: Roma, üçüncü engeli aştığında, mutlak surette hüküm sürer.

Şüphesiz Rab Tanrı, kulları olan peygamberlere sırrını bildirmeden hiçbir şey yapmaz. Amos 3:7.

Rab, ıssızlık gelmeden önce, Daniel kitabında “ıssızlığın iğrençliği” olarak temsil edilen uyarı işaretinin nihai tezahürünü kesinlikle gösterecektir. Bu uyarı işareti, 2025’te temsil edilen Reagan’ın gizli ittifakıyla tezat oluşturan açık bir ittifaktır. Rab, önce uyarı vermeden ceza getirmeyecektir; Amos ise, kullarına yönelik gizli vahyin ne olduğu ve kime yöneltildiği konusunda çok açıktır.

Size karşı, ey İsrailoğulları, Mısır diyarından çıkardığım bütün aileye karşı Rab'bin söylediği bu sözü işitin: “Yeryüzünün bütün aileleri arasından yalnız sizi tanıdım; bu nedenle bütün suçlarınızdan ötürü sizi cezalandıracağım.” Amos 3:1, 2.

Amos, Hezekiel’in sekizinci bölümünde güneşe secde eden yirmi beş adamla uyumlu olarak, cezalandırılacak olan Tanrı’nın seçilmiş antlaşma halkının son nesline hitap etmektedir. Amos, Laodikya mesajını sunmaktadır; bu, yaşayanların yargısı zamanında, günahın silinmesi sırasında üçüncü meleğin mesajıdır. Amos’un uyarısı, iki tarafın birleşmesine dayanmaktadır.

İki kişi anlaşmadan birlikte yürüyebilir mi? Ormanda avı yokken aslan kükrer mi? Genç aslan bir şey ele geçirmemişse ininden haykırır mı? Onun için kapan kurulmamışken bir kuş yeryüzünde tuzağa düşer mi? Yerden bir tuzak kaldırılır da hiçbir şey yakalamamış olur mu? Kentte boru çalınır da halk korkuya kapılmaz mı? Bir kentte şer olur da onu Rab yapmamış olur mu? Amos 3:3-6.

İki kişinin bir olarak birlikte yürümesine dair uyarı, yeryüzünden bir kuşu yakalayan bir tuzak bağlamında ele alınmıştır. Kuşlar dinî oluşumların sembolleridir ve Papalık, Vahiy’de her murdar ve iğrenç kuşun kafesidir.

Kudretli bir sesle haykırdı: Büyük Babil yıkıldı, yıkıldı; cinlerin meskeni, her murdar ruhun barınağı ve her murdar ve iğrenç kuş için bir kafes oldu. Çünkü bütün uluslar zinasının gazabının şarabından içtiler; yeryüzünün kralları onunla zina ettiler ve yeryüzünün tüccarları sefahatinin bolluğundan zenginleştiler. Vahiy 18:2, 3.

Kafesteki bir kuş esir bir kuştur; ve bir ulus Roma’nın fahişesiyle zina ettiğinde, o da esir bir kuşa dönüşür; ve bütün diğer peygamberî kuşların üzerine kaldırılan kuş, üçlü evi Pazar Yasası’nda, kendi yerinde—ki orası Şinar’dır, yani Babil’dir—inşa edilip tesis edilen güçtür. Bu, 1798’de ölümcül bir yara alan kuştur; yahut Zekeriya’nın belirttiği gibi, sepetinin üzerine kurşun bir kapak konulan, fakat sonrasında spiritüalizmin ve mürted Protestanlığın kuşları tarafından yukarı kaldırılan kuştur.

Benimle konuşan melek ileri çıkıp bana dedi: “Şimdi gözlerini kaldır ve dışarı çıkan bu şeyin ne olduğuna bak.” Ben, “Nedir?” dedim. O, “Bu, dışarı çıkan bir efadır” dedi. Ayrıca, “Bu, bütün yeryüzünde onların görünüşüdür” dedi. Ve işte, bir talantlık kurşun kaldırıldı; ve efanın ortasında oturan bir kadın vardı. O, “Bu kötülüktür” dedi. Ve onu efanın ortasına attı; sonra da onun ağzına kurşun ağırlığını attı. Sonra gözlerimi kaldırıp baktım; işte, iki kadın çıktı, kanatlarında rüzgâr vardı; çünkü kanatları leyleğin kanatları gibiydi; ve efayı yer ile gök arasına kaldırdılar. O zaman benimle konuşan meleğe, “Efayı nereye götürüyorlar?” dedim. O da bana, “Şinar diyarında ona bir ev yapmak için; orada kurulacak ve kendi kaidesi üzerine yerleştirilecek” dedi. Zekeriya 5:5-11.

Amos'un tuzağı, yeryüzündeki kuşu yakalar; çünkü bu, yeryüzü kuşunun yakalanacağı yakında gelecek Pazar yasasını önceleyen ittifakı temsil eder; ve Amos'a göre bu ittifak, Laodikyalı Yedinci Gün Adventizmine bir kınamadır; zira şehirde bir uyarı borusu çalınacaktır, fakat onlar onu işitmeyi reddedeceklerdir.

Kentte boru çalınır da halk korkmaz mı? Kentte bir felaket olur da Rab bunu yapmamış olur mu? Şüphesiz Rab Tanrı, kulları peygamberlere sırrını açıklamadan hiçbir şeyi yapmaz. Aslan kükredi, kim korkmaz? Rab Tanrı konuştu, kim peygamberlik etmekten kaçınabilir? Amos 3:6-8.

Kükreyen Aslan, Yahuda oymağının Aslanıdır; Mesih, kendi peygamberlik Sözünü mühürleyip açtığında O'nu temsil eden odur. 2025'teki açık ittifak, Cestius'un kuşatmasıdır ve asla birlikte var olmaması gereken iki unsurun yan yana yürüdüğünü gördüğünüzde, Tanrı'nın halkını yağmalayanların sembolü tesis edilir. Protestanlarla ittifak kurmuş ve onlarla aynı hizaya gelmiş bir Roma bir oksimorondur; zira Protestan olmak, Roma'ya karşı protesto etmek demektir.

Bu konulara bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Tuzaktan Kurtulmak İçin Çok Geç

“Ve şu hatırdaki tutulsun ki, Roma'nın övüncü, asla değişmemesidir. VII. Gregorius ile III. Innocentius'un ilkeleri, bugün de Roma Katolik Kilisesi'nin ilkeleridir. Ve elinde yalnızca güç bulunsaydı, bunları geçmiş yüzyıllarda olduğu kadar bugün de aynı kuvvetle uygulamaya koyardı. Protestanlar, Pazar gününün yüceltilmesi işinde Roma'nın yardımını kabul etmeyi önerdiklerinde ne yaptıklarını pek az bilmektedirler. Onlar amaçlarının gerçekleştirilmesine yönelmişken, Roma kendi gücünü yeniden kurmayı, yitirdiği üstünlüğü geri kazanmayı hedeflemektedir. Bir kez Amerika Birleşik Devletleri'nde, kilisenin devletin gücünü kullanabileceği ya da denetleyebileceği; dinî vecibelerin dünyevî yasalarla zorla uygulatabileceği; kısacası, kilise ile devletin otoritesinin vicdana egemen olacağı ilkesi yerleşsin, Roma'nın bu ülkedeki zaferi güvence altına alınmış olur.”

Tanrı'nın sözü yaklaşan tehlike konusunda uyarıda bulunmuştur; bu uyarı dikkate alınmazsa, Protestan dünyası Roma'nın gerçek amaçlarının ne olduğunu ancak tuzaktan kurtulmak için çok geç olduğunda öğrenecektir. O sessizce güçleniyor. Öğretileri yasama meclislerinde, kiliselerde ve insanların yüreklerinde etkisini gösteriyor. Gizli kuytularında eski zulümlerinin tekrarlanacağı yüksek ve heybetli yapıları ardı ardına diyor. Sinsi ve fark edilmeden, vurma zamanı geldiğinde kendi amaçlarını ilerletmek için kuvvetlerini güçlendiriyor. İsteddiği tek şey avantajlı bir mevzi ve bu da ona şimdiden veriliyor. Yakında Roma'nın niyetinin ne olduğunu göreceğiz ve hissedeceğiz. Tanrı'nın sözüne inanıp ona itaat eden herkes bunun sonucunda ayıplanmaya ve zulme uğrayacaktır. Büyük Mücadele, 581.

Kötülük, aldatma ve aldanış içinde, ölümün ta gölgesinde yatan bir dünya var—uykuda, uykuda. Onları uyandırmak için ruhun çilesini kim hissediyor? Onlara hangi ses ulaşabilir? Aklım, şu işaretin verileceği geleceğe götürülüyor: ‘İşte, Damat geliyor; O'nu karşılamaya çıkın.’ Ama bazıları kandillerini dolduracak yağı edinmeyi geciktirmiş olacak ve çok geç fark edecekler ki, yağla temsil edilen karakter devredilemez. O yağ, Mesih'in doğruluğudur. O,

karakteri temsil eder ve karakter devredilemez. Hiç kimse onu bir başkası için elde edemez. Her biri, günahın her lekesinden arındırılmış bir karakteri kendisi için edinmelidir. Bible Echo, 4 Mayıs 1896.

Şimdiki hakikatten yoksun oldukları için ölen zavallı ruhları ve hakikate inandığını beyan eden bazılarının Tanrı'nın işini ileri götürmek için gerekli imkânları esirgeyerek onları ölmeye terk ettiklerini gördükçe, bu manzara katlanılamayacak kadar acı vericiydi ve meleğe bunu benden kaldırması için yalvardım. Gördüm ki, Tanrı davası mallarından bir kısmını istediğinde, İsa'ya gelen genç adam gibi (Matta 19:16-22) kederle uzaklaşıyorlardı ve yakında taşkın kamçının üzerlerinden geçeceğini, bütün mallarını süpürüp götüreceğini ve o zaman dünyevi malları feda etmek ve göklerde bir hazine biriktirmek için artık çok geç olacağını. Erken Yazılar, 49.

"Yahuda, yalvarışlarının nafi olduğunu gördü ve 'Artık çok geç! Artık çok geç!' diye haykırarak salondan hızla dışarı çıktı. İsa'nın çarmıha gerildiğini görece kadar yaşamaya katlanamayacağını hissetti ve ümitsizlik içinde dışarı çıkıp kendini astı." Çağların Arzusu, 722.